Nr 2017

av herr Olsson i Järvsö
med anledning av propositionen 1975:45 om riktlinjer för arbetsmarknadsutbildningen.

En förbättring av villkoren inom arbetsmarknadsutbildningen är en viktig såväl arbetsmarknadspolitisk som social fråga. Det är angeläget att arbetslösa stimuleras till utbildning för att få en bättre ställning på arbetsmarknaden. De ekonomiska villkoren inom arbetsmarknadsutbildningen bör därför vara knutna till villkoren i arbetslöshetskassorna.

Denna viktiga princip kan emellertid leda fram till nya svåra problem. Studerande inom arbetsmarknadsutbildning får väsentligt bättre ekonomiska villkor än ungdomsstuderande. Detta stämmer dåligt överens med den princip som bl. a. låg till grund för gymnasiereformen, nämligen att alla studerande skulle jämställas inom utbildningsväsendet. Nu kan många ungdomar av ekonomiskt-taktiska skäl komma att avstå från yrkesutbildning för att efter några års yrkesarbete återkomma till en AMS-utbildning, när den egna positionen på arbetsmarknaden börjar svikta.

En sådan utveckling skulle från många utgångspunkter vara olycklig. Med stor sannolikhet skulle den direkt återspeglas i en ökad ungdomsarbetslöshet, vilket med kraft måste motverkas, och dessutom skulle den innebära försämrade möjligheter till planering inom utbildningsväsendet och ett sämre resursutnyttjande.

För att undvika sådana missförhållanden bör samordningen mellan ungdomsutbildning och arbetsmarknadsutbildning ses över. Det gäller dels de ekonomiska villkoren under studierna, dels samordningen mellan AMS och SÖ. Det finns fog för att även pröva frågan om ett samordnat huvudmannaskap för all yrkesutbildning om man ser den i detta perspektiv.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att samordningsfrågorna beträffande ungdomsutbildning och arbetsmarknadsutbildning blir föremål för utredning enligt i motionen anförda riktlinjer.

Stockholm den 7 april 1975

JOHAN A. OLSSON
i Järvsö